

[Tove Jørgensen]

sessituationen, og det er vigtigt, at hun ikke diskrimineres med hensyn til anciennitet, advancement eller pensionstildeling som følge af rollen som moder. Det er endvidere en betingelse, at der, den dag hun begynder igen, er sikkerhed for opnåelse af en daginstitutionsplads. Hvis der skal opnås reel ligestilling, er disse krav uomgængelige.

Endelig skal jeg tilføje: det nytter jo ikke så meget, at man, når vi taler om pensionsreform, ser med bekymring på pensionisternes stigende andel af befolkningen, men ikke samtidig ser på, at det også gælder om at udnytte og benytte de ressourcer, der ligger i den kvindelige arbejdskraft. Disse ressourcer kan opveje væksten af pensionsandelen, hvis samfundet vil, og samtidig skal man heller ikke være blind for, at et faldende fødselstal kan blive følgen af at undlade at sikre småbørnsfamilierne. Det kan i sidste ende betyde større tab for samfundet end de øjeblikkelige udgifter til en hensigtsmæssig barselhvileordning.

Med andre ord: det er en form for investering med et givtigt udbytte – for at snakke et sprog, som selv mennesker, der skal have alt omsat til økonomi, kan forstå.

Så vil jeg godt lige komme ind på nogle af de bemærkninger, andre ordførere har gjort, hvis det kan nås.

Tre ordførere har stillet spørgsmål om de selvstændige, og det har jeg svaret på; det er med i forslaget.

Der har også været nævnt nogle problemer med hensyn til tilknytningen til arbejdsmarkedet. Vi er godt klar over, at det ikke dækkes af det forslag, og at det er et spørgsmål, der også vedrører arbejdsmarkedets parter, men vi kan ikke være blinde for, at vi lever i et kapitalistisk samfund, hvor alt ikke ordnes i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-

tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om oprettelse af sociale forbrugerråd [af Alice Hedegaard (DR) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 153. Fremsat 13/1 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Allerede i forbindelse med behandlingen af bistandslovsforslaget blev der fra folketingets socialudvalg stillet spørgsmål om oprettelse af sociale forbrugerråd. Dengang tog min forgænger på socialministerposten, hr. Jacob Sørensen, afstand fra tanken om at pålægge de kommunale organer en pligt til at samarbejde med lokale forbrugerorganisationer og henviste i den forbindelse til, at ansvaret for forvaltningen på det sociale område er placeret hos de folkevalgte organer, nemlig kommunalbestyrelsen og det sociale udvalg, og at det derfor må være disse organer, der selvstændigt beslutter, i hvilket omfang man ønsker et samarbejde med forbrugerne.

Socialministeriet henviste dengang endvidere efter at have hørt indenrigsministeriet til de problemer, der ville kunne opstå med hensyn til afgrænsningen af såvel persongrupper som saglige områder. Resultatet blev herefter, at folketingets socialudvalg i sin betænkning om bistandslovsforslaget henstillede til socialministeren, at kommunerne i et cirkulære blev gjort opmærksomme på mulighederne for at etablere forbrugerrepræsentation.

I overensstemmelse hermed blev det i socialministeriets cirkulære om bistandslovens almindelige bestemmelser udtrykkelig nævnt, at der er mulighed for at etablere forbrugerrepræsentation, i det omfang den enkelte kommunalbestyrelse finder det ønskeligt eller nødvendigt. Det er fremhævet i cirkulæret, at forbrugerrådet skal være rådgivende og ikke kan inddrages i behandlingen af sager om bestemte personer.